

de allerfleste Ulykkestilfælde netop ere fte ved grov Uforsigtighed fra Vedkommende, som er Skyld i Ulykken. Og det er ganske naturligt, thi ved daglig at færdes imellem og ved Time efter Time at omgaa disse Maskiner avles der en vis Vigegyldighed, som er meget vanffelig at bekæmpe, og som saa forarsager de fleste Ulykkestilfælde. Jeg skal villig indrømme, at der naturligvis ster ikke saa Ulykkestilfælde, hvor der ikke er Tale om Uforsigtighed hverken grov eller anden Uforsigtighed fra Vedkommendes Side. Saadanne Ulykkestilfælde ere meget beklagelige, men det er saamænd ikke noget Nyt, at de indtraffe. Vi have ogsaa tidligere haft saadanne Tilfælde, da Maskinerne vare langt sikrere end nu. Jeg vil blot erindre om det Apparat, hvormed man i gamle Dage paa Landet staa Hattelse ved Haandkraft, de saatalde Stjærekister, jeg tror ikke der findes nogen Mand, som i længere Tid havde staaet Hattelse paa en saadan Maskine, uden at han har den venstre Haands Begefinger fuld af store Ar, hvis han da overhovedet har beholdt sin Begefinger paa venstre Haand. Man har altsaa ogsaa tidligere haft saadanne Ulykkestilfælde. Jeg tror netop, at jo mere fuldkomne Maskinerne blive, desto mindre er man udsat for saadanne Ulykkestilfælde, og paa de nuværende Hattelsemaskiner er der sikert langt færre, der faae Fingrene staaerne af, end paa de gamle Stjærekister. Jeg har tilladt mig i Korthed at antyde de principielle Betæneligheder, jeg har ved Loven, idet jeg isvrigt i alt Væsentligt kan slutte mig til det ærede Medlem fra Bornholm (Blem) som først havde Ordet i Dag om dette Lovforslag. Jeg tror, man skal være varsom med disse mange Tilhynslove, som blive os forelagte; man bliver efterhaanden mere og mere bunden ved Inspektører; det er jo næsten ved hver anden Lov, at der skal en ny Inspektør eller flere og Polititilsyn eller Tilsyn paa anden Maade, saa vi tilsidst slet ikke kunne røre os. Efter min Mening ligger den Udvikling, Lovgivningen trænger til her i Landet, i ganske anden Retning end henimod saadanne Tilhynslove. — Ved at gjenneemgaa Lovforslaget har det forøvrigt forekommet mig, at adskillige af de Ting, som staa deri, næppe ere praktifable, og at andre Ting, som ere særdeles ønskelige, ikke findes deri; men det skal jeg som sagt ikke nu gaa nærmere ind paa.

Justitsministeren (Mellermann):

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det almindelige Spørgsmaal, om det overhovedet er ønskeligt, om Lovforslaget fremmes eller

ikke, men det vilde forundre mig i høj Grad, hvis Nogen skulde nære Tvivl i saa Henseende. Lovforslaget gaar jo væsentligt ud paa, at søge at yde de Arbeidende Beskyttelse, men naturligvis kan enhver Beskyttelse, som skal ydes dem, jo under visse Omstændigheder være en Gene for Andre. I den Henseende gjælder det da om at finde den rigtige Middelvei. Detaillerne af Lovforslaget kan der jo altid forhandles om. Angaaende nogle af de saaldne Bemærkninger skal jeg tillade mig nogle Ord. Forjaaavidt man særlig har taget Anstød af Slutningen af § 1, hvorefter Bestemmelserne i Loven ved Anordning kunne „gjøres anvendelige paa andre særlige Arbeidsmaskiner, selv om de kun drives ved Haandkraft“, saa vil jeg gjøre opmærksom paa, at dette er jo Noget, som er sat ind i Lovforslaget i Landsthinget, idet Regjeringens oprindelige Forslag kun gif ud paa, at Bestemmelserne skulde kunne gjøres anvendelige paa andre særlige Maskiner, som drives ved Hestekraft. Det vil jo allerede heraf fremgaa, at dette Spørgsmaal selvfølgelig ikke overfor mig vil kunne volde nogen Vanstælighed, da jeg selvfølgelig ikke vil kunne have Noget imod at vende tilbage til Regjeringens oprindelige Forslag paa dette Omraade. Forjaaavidt man har gjort Indvending imod, at Bestemmelsen i § 4 om, at Børn under 10 Aar ikke maa benyttes til Arbeide ved Landbrugsmaskiner, saa skal jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at saa smaa Børn ikke bør anvendes til saadant Arbeide, hvormed der kan være forbundet nogensomhelst Art af Fare. Vel er det naturligvis ofte saa, at Børnene anvendes dertil paa en saadan Maade, at der ikke er nogen Fare forbunden dermed, f. Ex. naar Faderen er en nogenlunde ophlyst og sagtyndig Mand, og han selv er til Stede, men man skal jo her give almindelige Lovregler, som skulle gjælde baade i de Tilfælde, det ærede Medlem omtalte, hvor Faderen eller en anden fornuftig Mand er til Stede, og i andre Tilfælde. Der forekommer mig derfor ikke at kunne være nogen egentlig Betænelighed ved en saadan Bestemmelse, at saa smaa Børn under 10 Aar i det Hele taget ikke maa bruges til Arbeide ved Landbrugsmaskiner, og at det endogaa er en meget moderat Bestemmelse. Hvad dernæst angaar Slutningsbestemmelsen i § 4 om, at Arbeidere, som bestjæftiges i umiddelbar Nærhed af omløbende Maskindele, der ikke ere fuldstændigt dækkede, maa under deres Opbold ved disse Maskindele ikke bære løse Forklæder eller Torflæder, og at de kvindelige Arbeideres Klædning foruden skal være sammenbunden med et Bånd, saa er det jo